

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/28/2015
Identifikačné číslo spisu:	4110010256
Dátum vydania rozhodnutia:	17.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4110010256.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 17. mája 2017 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Harabina a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému W. Y. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného L. U. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 20. septembra 2011, sp. zn. 3 To 20/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. U. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra 9. marca 2011, sp.zn. 6T 38/2010-2840, bol obvinený L. U. (spolu s ďalšími obvinenými) uznaný za vinného v bode 1. a 2. obžaloby zo spáchania pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. a v bode 3. obžaloby z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

1/ Obžalovaní: W. Y., I. V., L. U., L. U., U. F. a U. H.:

ako členovia organizovanej skupiny páchatel'ov pôsobiacej na území Nitrianskeho a Trnavského kraja, v období najmenej od mesiaca november 2008 až do dňa 07. apríla 2009, spoločným konaním vzájomne koordinovaným konaním spočívajúcim v presne dohodnutom spôsobe del'by úloh a za účelom získania finančného profitu vyrábali, zadovážovali si, prechovávali a následne distribuovali omamné a psychotropné látky, najmä metamfetamín (pervitín), kde konanie tejto skupiny páchatel'ov koordinovali a riadili obžalovaní W. Y. a L. U., ktorí si nezisteným spôsobom zadovážovali prekurzory na výrobu pervitínu a tieto opakovane poskytli obžalovanému I. V., ktorý z nich následne vyrábal pervitín s tým, že takto získaný pervitín potom obžalovaní L. U., L. U. a U. F. distribuovali a predávali v meste Šurany a v

jeho okolí, obžalovaný U. H. v meste Nitra a v jeho okolí a obžalovaný W. Y. v meste Trnava a jeho okolí, pričom dňa 07. apríla 2009 pri domových prehliadkach a prehliadkach iných priestorov a pozemkov vykonaných u jednotlivých členov tejto organizovanej skupiny páchatel'ov, boli zdokumentované a zaistené omamné a psychotropné látky, ktoré prechovávali obžalovaní I. V., L. U., L. U. a U. H. v rôznych nehnuteľnostiach, konkrétne obžalovaný L. U. v ním prenajatej časti rodinného domu v meste X., na ulici F. č. XXX/XXX od presne nezistenej doby prechovával rôzne suroviny a prekursory slúžiace na výrobu pervitínu až do dňa 07. apríla 2009, kedy počas domovej prehliadky vykonanej v tomto dome boli na viacerých miestach v jeho priestoroch príslušníkmi polície nájdené a zaistené okrem vecí aj dve plastové fľaše obsahujúce toluén spolu o objeme 396 ml a tiež plastová fľaša o objeme 0,5 l obsahujúca 123 ml kyseliny chlorovodíkovej (HCl), pričom konope je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok, THC (ako účinná látka konope) je v zmysle uvedeného zákona zaradený do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok; efedrín a pseudoefedrín sú v zmysle Nariadenia (ES) č. 273/2004 Európskeho parlamentu a rady o prekursoroch drog zaradené medzi určené látky Kategórie 1 a toluén a kyselina chlorovodíková medzi určené látky Kategórie 3.

V bode 2/ rozsudku obvinený L. U.:

od presne nezistenej doby do dňa 24. júna 2008 si obžalovaný U. F. objednal za účelom kúpy od doposiaľ nestotožnenej osoby v meste Pezinok 1400 ks tabliet CLARINESE REPETABS, za ktoré zaplatil finančnú hotovosť vo výške cca. 10.000,- Sk (331.94 €) s úmyslom tieto ďalej dodať ako prekursor doposiaľ nestotožnenej osobe za účelom výroby metamfetamínu, pričom vyzdvihnutím tejto zásielky poveril obžalovaného L. U., ktorý na osobnom motorovom vozidle zn. Š-Felícia, EČ: O. dňa 24. júna 2008 v meste Pezinok od doposiaľ nestotožnenej osoby túto zásielku vyzdvihol s úmyslom odovzdať ju obžalovanému U. F., pričom v čase o 21.45 hod. bol zastavený príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Šurany, v obci Lipová, ktorí pri kontrole motorového vozidla našli v cestovnej taške, ktorá sa nachádzala na zadnom sedadle vozidla predmetnú zásielku obsahujúcu 1400 ks tabliet CLARINESE REPETABS s tým, že podľa znaleckého posudku KEÚ PZ v Bratislave obsahujú tabletky CLARINESE REPETABS účinnú látku pseudoefedrín, ktorá slúži ako východisková látka (prekursor) pri výrobe metamfetamínu a z predložených 1400 ks týchto tabliet pri 85 % výťažnosti reakcie by sa dalo vyrobiť približne 81 g absolútneho metamfetamínu, čo by zodpovedalo cca. 2000 - 4000 obvykle jednorázovým dávkam drogy v hodnote najmenej 600.000,- Sk (19.916,35 €), pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Obžalovaný L. U. v presne nezistenom období si nezisteným spôsobom zadovážil zbrane a strelivo, ktoré neoprávnene a bez povolenia prechovával v mieste svojho prechodného bydliska v rodinnom dome v X. na ul. F. č. XXX/XXX až do dňa 07. apríla 2009, kedy počas domovej prehliadky vykonanej v uvedenom dome boli nájdené a zaistené nasledovné zbrane a strelivo:

- 1 ks samonabíjacia pištoľ ruskej výroby zn. Margolin, kal. 22 Long Rifle, výrobného čísla A XXXXXX, ktorá v zmysle § 5 odsek 1 písmeno a), odsek 2 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o strelných zbraniach a strelive“) je zaradená medzi zbrane kategórie B, ktoré podliehajú povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti,
- 1 ks záver s úderníkom a vytáhovačom, označený číslom 989, ktorý tvoril hlavnú súčasť pištole československej výroby zn. Praga kal. 7,65 Browning, pričom v zmysle § 2 písmeno a) Zákona o strelných zbraniach a strelive sa jedná o hlavnú časť zbrane, ktorá je v zmysle § 5 odsek 1 písmeno a), odsek 2 citovaného zákona zaradená medzi zbrane kategórie B, ktoré podliehajú povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti,
- 155 ks nábojov kal. 22 Long Rifle, americkej výroby, zn. FEDERAL laborované olovenými pomedenými expanznými strelami,
- 19 ks nábojov kal. 22 Long Rifle, americkej výroby, zn. CCI laborované olovenými pomedenými expanznými strelami,

- 38 ks nábojov kal. 22 Long Rifle, americkej výroby, zn. CCI laborované olovenými strelami,
- 50 ks nábojov kal. 22 Long Rifle, americkej výroby, zn. CCI Stinger laborované olovenými pomedenými expanznými strelami,
- 34 ks nábojov kal. 22 Long Rifle, americkej výroby, zn. Remington laborované olovenými pomedenými expanznými strelami,
- 4 ks nábojov kal. 22 Long Rifle, českej výroby, zn. SB laborované olovenými pomedenými expanznými strelami,
- 5 ks nábojov kal. 9mm Luger, českej výroby, zn. S&B laborované celoplášťovými strelami s poniklovaným plášťom,
- 3 ks nábojov kal. 9mm Luger, slovenskej výroby, zn. PS laborované celoplášťovými strelami s tombakovaným plášťom,
- 1 ks náboja kal. 38 Special, americkej výroby, zn. R-P (Remington) laborovaný celoplášťovou strelou,
- 1 ks náboja kal. 9x18 vz. 82, československej výroby laborovaný priebojnou strelou zo spekaného železa,
- 1 ks náboja kal. 7x57 R, českej výroby, zn. S&B laborovaný poloplášťovou strelou,
- 1 ks náboja kal. 8x57, nemeckej výroby, zn. Aux laborovaný celoplášťovou strelou,
- 1 ks náboja kal. 8x57, slovenskej výroby, zn. PS laborovaný celoplášťovou strelou,

pričom v zmysle § 4 odsek 3 písmeno a) Zákona o strelných zbraniach a strelive sa u nábojov s priebojnou strelou jedná o zakázané strelivo a podľa § 2 písm. b) citovaného zákona sa u ostatných nábojov jedná o strelivo.

Okresný súd uložil obvinenému L. U. podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, n/, o/ Tr.zák. a zistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. aplikujúc zásadu na ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený U. na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený mu skorším Trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 2T/106/2008 zo dňa 04. novembra 2008 doručený obžalovanému L. U. 07. apríla 2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. mu uložil peňažný trest vo výške 166,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu ustanovil pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr.zák trest prepadnutia vecí a to:

- 1 ks elektronická digitálna váha SOEHNLE,
- 1 ks zbraň zn. Margolin výrobné číslo A XXXXXXX s 2 ks zásobníkmi,
- 2 ks zásobníky,
- 1 ks kožené púzdro na zásobníky,
- 2 ks montáže na prichytenie zameriavacieho ďalekohľadu k zbrani,
- 1 ks záver s úderníkom a vyťahovačom,
- 1 ks škatuľa s kartáčmi na čistenie v počte 8 ks,
- 3 ks držiaky na kartáče v čiernom kufríku.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. je obvinený po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný oznamovať údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tieto preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi, osobne sa hlásiť v lehote určenej probačným a mediačným úradníkom tomuto úradníkovi a vopred mu oznamovať vzdialenie sa z miesta svojho bydliska.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podali obvinení W. Y., L. U., L. U., U. F., U. H. a matka obvineného V. odvolania. Krajský súd v Nitre na podklade podaných odvolaní preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohli podať odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, prihliadnúc pritom i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané limitovaný zásadou zákazu „reformatio in peius“ (zákaz zmeny k horšiemu), pretože odvolanie nepodal prokurátor v neprospech obžalovaných a zistil, že odvolania oprávnených osôb nie sú dôvodné.

Odvolací súd nemal pochybnosti o vykonanom dokazovaní okresným súdom a správnosti skutkových zistení, ktoré preukazujú, že obvinení sa dopustili konania uvedeného vo výroku o vine, a preto Krajský súd v Nitre uznesením z 20. septembra 2011, č. k. 3 To 20/2011-2996 odvolania oprávnených osôb - konkrétne obžalovaných W. Y., L. U., L. U., U. F., U. H. a matky obžalovaného I. V. R. V. zamietol, pretože zistil, že nie sú dôvodné.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený L. U. prostredníctvom obhajcu JUDr. Milana Kukučku dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/, k/ Tr. por., teda s odôvodnením, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu (písm. c), rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (písm. g/), že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku ako i na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia (písm. i/) a proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné (písm. k/). Obhajca dovolanie písomne, veľmi podrobne odôvodnil a poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré vyslovili v podobných veciach svoj právny názor.

Pokiaľ ide namietané porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom, obhajoba vytýka, že svedkovia - policajti práp. G. U. a práp. M. U. boli dňa 29. mája 2009 a 18. decembra 2009 vypočutí v prípravnom konaní bez prítomnosti jemu ustanoveného obhajcu, ktorý obhajca mu bol ustanovený 08. apríla 2009 o 10,25 hod. vyšším súdnym úradníkom a nie sudcom pre prípravné konanie, čo nie je v súlade s Trestným poriadkom. Tým, že mu bol obhajca JUDr. Miroslav Belica z AK Nitra ustanovený, s ktorým on v konečnom dôsledku ako obvinený po poučení, súhlasil, vyšetrovateľ mu zmaril možnosť zvoliť si obhajcu. Tým bolo porušené jeho právo na obhajobu napriek tomu, že ako obvinený vyhlásil, že si obhajcu nevolí. Dovolateľ dodal, že hoci JUDr. Miroslav Belica sa zúčastňoval úkonov v trestnom konaní, de facto i de jure, bol bez obhajcu a všetky úkony neprebehli zákonným spôsobom a sú neplatné, pretože obhajca musí písomne prevziať Opatrenie o ustanovení. Ustanovenému obhajcovi vyčíta, že proti vzneseným obvineniam dňa 08. apríla 2009, 04. júna 2009 a 07. júla 2009 nepodal v jeho mene žiadnu sťažnosť, ktorou by ich napadol. Týmto si obhajca dôsledne neplnil svoje povinnosti, čím bolo zmarené jeho právo ako obvineného na obhajobu. Obhajoba ďalej namietla postup hliadky vo vzťahu ku skutku 2, kedy nebol preukázaný žiadny dôvod na vykonanie služobného zákroku (zastavenie motorového vozidla obvineného) a vykonanie tzv. bezpečnostnej prehliadky a prehliadky vozidla. Samotní členovia policajnej hliadky zhodne uvádzali, že vodič sa nedopustil žiadneho dopravného priestupku a nemali žiadne podozrenie a informáciu, že by sa mal niekto z posádky vozidla dopustiť nejakého protiprávneho konania. Za týchto okolností, policajná hliadka konala svojvoľne a v rozpore so zákonom a dôkaz - igelitový sáčok s tabletkami - bol zaistený nezákonne a nebolo možné obvineného na tomto základe trestne stíhať, či odsúdiť. Ďalej obhajca namietal zákonnosť dôkazu zabezpečeného ako znalecký posudok KEU Bratislava ohľadne 1400 tabletiiek nájdených v igelitovom sáčku. Vytýka súdu prvého stupňa, s poukázaním na viaceré rozhodnutia a názory senátov Najvyššieho súdu SR, Zákona o Policajnom zbore, Ústavy ale tiež Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, že okresný súd si nesplnil povinnosť zamerať dokazovanie na zistenie minimálnej výšky ceny, za ktorú sa dalo na

čiernom trhu predat' zaistené množstvo psychotropnej látky, ale nekriticky si osvojil tvrdenie obžaloby o hodnote zaistenej látky. Za tohto stavu došlo k nesprávnej právnej kvalifikácii zisteného skutku. Dovolateľ L. U. zaslal súdu viaceré písomné metodiky výpočtu rozsahu predmetnej trestnej činnosti. Dovolací dôvod podľa písm. k/ obhajoba bližšie neodôvodnila. Vzhľadom na uvedené, obhajoba navrhla najvyššiemu súdu, aby rozsudkom rozhodol, že uznesením krajského súdu bol z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/, k/ Tr. por. porušený zákon v neprospech obvineného, preto aby najvyšší súd napadnuté uznesenie, ako aj rozsudok okresného súdu zrušil a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra s tým, že obširnu argumentáciu v rámci podaného dovolania poukazujúcu na existenciu dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/, k/ Tr. por. považuje za nedôvodnú, účelovú a nezodpovedajúcu jednak výsledkom vykonaného dokazovania a navyše nekorešpondujúcu ani s objektívnym právnym posúdením predmetného skutku, nakoľko vykonaným dokazovaním či už v prípravnom konaní, ako aj následne v súdnom konaní, nedošlo k žiadnemu porušeniu práv na obhajobu a už vôbec nie k jeho porušeniu zásadným spôsobom. Spochybňované súdne rozhodnutia sú založené na dôkazoch, ktoré boli súdom vykonané zákonným spôsobom a nedošlo v nich k nesprávnemu právnemu posúdeniu jednotlivých skutkov ani k nesprávnemu použitiu žiadneho hmotnoprávneho ustanovenia, pričom vedenie trestného stíhania voči všetkým šiestim obžalovaným bolo jednoznačne zákonné a prípustné. V závere navrhol, aby Najvyšší súd SR v zmysle § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie obvineného L. U. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Milana Kukučku, zamietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Nitre ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu. Bolo podané na Okresnom súde Nitra, t. j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por. a bolo podané včas. Obvinený U. žiadal dňa 10. októbra 2013 Okresný súd Nitra o ustanovenie obhajcu za účelom zastupovania v dovolaní - ako mimoriadnom opravnom prostriedku. Následne, po ustanovení obhajcu JUDr. Milana Kukučku súdom, podal obhajca kvalifikované dovolanie písomne a toto bolo doručené na Okresný súd Nitra 24. júla 2014 (č. l. 3959).

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obhajoba poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/, k/ Tr. por.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ - t. j., že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v rámci prechodných ustanovení k úpravám Trestného poriadku účinným od 1. septembra 2011 v zmysle § 567j - „Úkony vykonané v trestnom konaní pred 1. septembrom 2011 majú rovnaké účinky ako úkony vykonané podľa tohto zákona" (má sa na mysli Trestný poriadok účinný do 31. augusta 2011).

Podľa odseku 2/ hore citovaného prechodného ustanovenia - „Súdne konanie, okrem konania o

mimoriadnych opravných prostriedkoch, začaté pred 1. septembrom 2011 sa dokončí podľa doterajších predpisov."

Podľa odseku 5/ „Ak bol podnet na podanie dovolania podaný pred 1. septembrom 2011, použije sa ustanovenie § 369 v znení účinnom do 31. augusta 2011."

Podľa odseku 7/ „Ak rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť pred 1. septembrom 2011, použije sa § 371 v znení účinnom do 31. augusta 2011."

V danom prípade, rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť - voči obvinenému L. U. - vyhlásením uznesenia Krajského súdu v Nitre 20. septembra 2011, a preto bolo nutné, aby sa Najvyšší súd Slovenskej republiky, vzhľadom aj na ostatné odseky prechodných ustanovení, týmito v rámci dovolania riadil, teda použil ustanovenia účinné od 1. septembra 2011. Súd prvého stupňa teda nemohol poučiť žiadneho z obžalovaných, ktorí urobili vyhlásenie o vine, pretože v čase jeho rozhodovania ešte nebola účinná hore citovaná novela. Nezanedbal túto skutočnosť Krajský súd v Nitre, ktorý odvolanie preskúmal a právo žiadneho z obžalovaných tým nebolo ukrátené resp. porušené. Dovolací súd v rámci dovolania preskúmal len výrok o treste, nakoľko výrok o vine nemohol preskúmať, keďže bolo prijaté vyhlásenie o vine.

Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 Tr. por. podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 369 ods. 2 Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku, b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak b) bolo podané neoprávnenou osobou.

Najvyšší súd konštatuje, že dovolanie podané obvineným L. U. bolo podané neoprávnenou osobou v zmysle § 382 písm. b/ Tr. por. vo vzťahu k dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, k/ Tr. por.

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že len minister spravodlivosti je osobou oprávnenou podať dovolanie proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa, proti ktorým zákon pripúšťa podať tento mimoriadny opravný prostriedok (trestný rozkaz - § 368 ods. 2 písm. a/ Tr. por., rozsudok schvaľujúci dohodu o vine a treste - § 334 ods. 4 Tr. por., rozsudok po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny - § 257 ods. 5 Tr. por., a samozrejme proti rozhodnutiam v zmysle § 371 ods. 2, ods. 3 Tr. por.).

Vzhľadom na uvedené, pokladá dovolací súd za potrebné poukázať aj na rozhodnutie uverejnené v zbierke stanovísk a rozhodnutí č. 1/2017, a to uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. apríla 2016, sp. zn. 6 Tdo 3/2016, v zmysle ktorého „ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby (§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c/, § 372 ods. 1 Trestného poriadku). Obmedzenie uvedené v § 371 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku sa týka len podnetu na dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa odseku 3 naposledy označeného ustanovenia a na prípad uvedený v predchádzajúcej vete nedopadá."

Neuniklo pozornosti dovolacieho súdu, že dovolateľ L. U. použil aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1

písm. c/ Tr. por. Obvinený U. podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len čo do výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil tým, že uložený trest odňatia slobody je neprimerane prísny, čo do dĺžky trvania, ako aj zaradenia do ústavu s maximálnym stupňom strázenia. Uviedol, že spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a to nielen v tejto veci. Výslovne uviedol, že odvolanie nesmeruje proti iným výrokom (ani výrokom o iných trestoch a ochrannom dohľade, ktoré mu boli uložené), ani proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa alebo podľa § 322 ods. 2 Tr. por. sám vo veci rozhodol a uložil mu mierny trest.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa ods. 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

S poukázaním na vyššie uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že obvinený L. U. nebol oprávnený na podanie dovolania podľa dovolacích dôvodov podľa písm. c/, g/, k/ proti napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 20. septembra 2011, sp. zn. 3 To 20/2011, ktorým bolo jeho odvolanie správne krajským súdom preskúmané, čím nedošlo k porušeniu práv ani tohto dovolateľa. Právo na obhajobu je základným právom každého obvineného. V predmetnej veci však bolo zistené, že o všetkých vyšetrovacích úkonoch vedených na PPZ UBOK Trnava nedošlo, keďže o všetkých vyšetrovacích úkonoch bol obvinený L. U. a jeho vtedajší obhajca včas a zákonným spôsobom informovaný. Pokiaľ ide o namietané nezákonné ustanovenie obhajcu, konkrétne rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Nitra, je potrebné poukázať na ustanovenie § 8 ods. 1 písm. c/ zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení neskorších právnych predpisov, v zmysle ktorého vyšší súdny úradník v trestnom konaní koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu aj o ustanovovaní obhajcu. Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom námestníka krajského prokurátora v Nitre uvedenom v písomnom vyjadrení k dovolaniu, ohľadom údajnej nečinnosti a nedôsledného plnenia povinnosti pôvodného obhajcu JUDr. Miroslava Belicu vo vzťahu ku svojmu klientovi L. U., že argumentácia dovolateľa a jeho súčasného obhajcu vyznieva komicky, nakoľko je zrejmé, že orgány činné v trestnom konaní a súd nemôžu niesť zodpovednosť za spôsob vedenia obhajoby a kvantitu porád obhajcu so svojím klientom, a to navyše za situácie, keď obvinený L. U. počas celého trestného konania osobu jemu ustanoveného obhajcu JUDr. Miroslava Belicu nikdy nespochybňoval a nenamietal. Pri vyhodnotení jednotlivých vyššie uvedených argumentov vzťahujúcich sa k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (mimo citovaného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky), tieto nemohli viesť k porušeniu práva na obhajobu obvineného L. U. a už vôbec nie k jeho porušeniu zásadným spôsobom.

Dovolací súd v rámci vyhodnotenia dovolacieho dôvodu podľa písm. i/, kde bolo urobené vyhlásenie o vine, ale nie vyhlásenie o treste, čo do uloženia trestu dodáva, že sa plne pridrižiava rozsiahlych dôvodov tak, ako ich veľmi podrobne a jasne vyložil súd prvého stupňa na stranách 30-31 svojho rozsudku. Obžalovaný L. U. sa dostal do rozporu so zákonom 6-krát. Pri ukladaní trestu súdy prihliadali na existenciu troch poľahčujúcich a dvoch priťažujúcich okolností a keďže okresný súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody, upravoval zákonom stanovenú trestnú sadzbu len v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. za aplikácie postupu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. Súdny využil aj ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. Dovolací súd rešpektuje aj dôvody, ktoré uviedol v odôvodnení svojho uznesenia krajský súd, že tento sa nestotožnil s názorom okresného súdu s mimoriadnym znížením trestu odňatia slobody obvinenému U., keďže nezistil žiadne také okolnosti prípadu ani pomery páchatel'a, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom, bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Dodal, že došlo k pochybeniu pri ukladaní trestu obvinenému L. U. v jeho prospech. Toto pochybenie však nebolo možné napraviť v neprospech obvineného U., keďže odvolanie nepodal prokurátor.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku v intenciách § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Ide o situáciu, keď skutok v napadnutom rozhodnutí je kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nejde o trestný čin alebo ide o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdeným skutkom dopustil. Dovolací súd však nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, pretože nie je legitimovaný posudzovať úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len nesprávna subsumpcia odôvodňuje naplnenie dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

V intenciách § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd, vzhľadom na uvedené skúmal, či skutok zistený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušné skutkové podstaty trestných činov upravených v Trestnom zákone.

Z obsahu spisu je zrejmé, že skutky, ktoré boli ustálené súdmi v pôvodnom konaní, bez najmenších pochybností naplňajú všetky základné znaky skutkovej podstaty pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a rovnakého prečinu podľa § 294 ods. 1 Tr. zák.

Právoplatné odsúdenie obvineného je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym zásadným procesným chybám. Dôkazy boli získané zákonným spôsobom a vyhodnotené jednotlivo i v súhrne, podľa vnútorného presvedčenia súdu, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu, riadiac sa pritom ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por.

Keďže z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. U. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.